

Německo: “Očekáváme, že imámové ze zahraničí budou umět mluvit německy”

- CZ24 News | 27. prosince 2019

- Loňská zpráva německého Spolkového úřadu pro ochranu ústavy (*Bundesamt für Verfassungsschutz*, BfV), což je německá civilní vnitřní zpravodajská služba varovala, že hnutí Millî Görüş je významným odpůrcem integrace muslimů do evropské společnosti...
- Nadace Konrada Adenauera také informovala o tom, že ztroskotala iniciativa německé vlády nabízející islámskou náboženskou výuku na pěti německých univerzitách s cílem vychovat německy mluvící imámy. Jednou z příčin tohoto neúspěchu je to, že turecká vláda odmítla s touto iniciativou spolupracovat.
- Je nepravděpodobné, že by německá vláda financování mešit ze zahraničí v blízké budoucnosti zakázala. Takový krok by asi rozzuřil Erdoğana, který kontroluje stavidla masové migrace do Evropy. Turecko je i nadále schopné politiku Německa vůči islámu účinně vetovat.

Po letech vykrucování německá vláda odsouhlasila opatření, které po zahraničních duchovních vyžaduje, aby prokázali dostatečnou znalost němčiny před tím, než jim bude povoleno pracovat v Německu.

Tento krok k omezení vlivu cizích vlád na muslimy v Německu přichází poté, co akademická studie zjistila, že asi 90 % imámů řídících přibližně 2 000 německých mešit pochází ze zahraničí.

Toto nové opatření schválené vládním kabinetem 6. listopadu 2019 doplňuje dva německé zákony – Zákon o zaměstnávání cizinců (*Beschäftigungsverordnung*) a Zákon o pobytu (*Aufenthaltsverordnung*) – a jeho úkolem je zajistit to, aby každý, kdo bude chtít v budoucnu v Německu získat povolení k pobytu a působit tam jako duchovní, musel prokázat dostatečnou znalost němčiny.

Důležité detaily tohoto opatření, které musí být ještě schváleno německým parlamentem, zůstávají nejasné. Vláda prohlašuje, že v přechodném období by bylo dostačující prokázání “základní znalosti” němčiny. Avšak nijak nespecifikuje, jak dlouhé bude ono přechodné období, a nijak nedefinuje, co jsou “základní znalosti” němčiny, ani neříká, co se stane s imámy vedoucími německé mešity dnes. Bude se toto nařízení vztahovat i na tyto imámy? Bude po nich vláda požadovat, aby se naučili německy, nebo budou nahrazeni imámy, kteří prokáží požadované jazykové znalosti?

Vláda nesdělila, zda se tato legislativní změna bude týkat jenom muslimských duchovních nebo i duchovních ostatních náboženských komunit. [Cílem](#) tohoto opatření je usnadnění integrace nově příchozích do německé společnosti:

“Náboženské komunity jsou pro mnoho imigrantů referenčním bodem a zdrojem jejich osobní identity. Navíc náboženské a pastorační aktivity pomáhají těm, co oficiálně pracují v duchovní sféře, aby se stali vzory a poradci pro mírové soužití odlišných kultur a náboženství. Jako takové jsou důležití pro úspěšnou integraci nových imigrantů v Německu. Duchovní mohou mít na integraci imigrantů pozitivní vliv jen tehdy, když i oni sami budou dobře integrováni.”

Německý ministr vnitra Horst Seehofer dodal:

“Znalost němčiny je nepostradatelná pro úspěšnou integraci. To je moje pevné přesvědčení. Tím spíše, že duchovní osoby jsou referenčním bodem pro mnoho ostatních imigrantů. Toto nařízení je důležitým příspěvkem k úspěšné integraci v Německu.”

Toto nové opatření přichází jako důsledek studie Nadace Konráda Adenauera, která zjistila, že drtivá většina imámů v německých mešitách je ze zahraničí. Studie – *“Imámové: Made in Europe?”* – zjistila, že většina z 2 000 – 2 500 imámů pracujících v Německu pochází ze zahraničí, většinou z Turecka, severní Afriky, Albánie, států bývalé Jugoslávie, Egypta a Íránu.

Turecká vláda kontroluje 986 z asi 2 000 mešit v Německu. Řízeny jsou skrz Turecko-islámskou unii pro náboženské záležitosti (DITIB), což je největší muslimská zastřešující organizace v Německu a pobočka tureckého vládního Direktoriátu pro náboženské záležitosti, známého v Turecku jako *Diyanet*.

V předešlých letech, turecký prezident Recep Tayyip Erdoğan značně zvýšil velikost, možnosti a sílu *Diyanetu*, který má nyní roční rozpočet 2,1 miliardy dolarů. Podle nezávislého tureckého serveru *T24* to je pětikrát více než rozpočet Turecké národní zpravodajské organizace (MİT). Nyní má *Diyanet* 117 000 zaměstnanců, pro porovnání – MİT má méně než 10 000 zaměstnanců.

Turečtí duchovní působící v Německu, kteří jsou placeni přímo *Diyanetem*, jsou ve skutečnosti turečtí státní zaměstnanci, kteří poslouchají rozkazy turecké vlády. Německá vláda obvinila Erdogana, že používá mešity DITIBu ke špehování příznivců duchovního vůdce Fethullaha Gülena, žijícího v USA a obviňovaného Ankarou ze zorganizování neúspěšného vojenského puče v červenci 2016.

V říjnu 2019 starosta berlínské čtvrti Neukölln Martin Hikel v rozhovoru pro deník *Bild* řekl, že Erdoğanovi příznivci se v německých mešitách modlí za tureckou vojenskou invazi do kurdských oblastí severní Sýrie. Řekl, že to zvyšuje napětí mezi Kurdy a Turky v Německu.

Erdoğan mešity ovládané organizací DITIB také opakovaně využil k odrazování tureckých migrantů od integrace do německé společnosti. Německý politik Cem Özdemir, místopředseda Strany zelených, řekl, že DITIB *“není nic jiného než prodloužená ruka tureckého státu.”* A vysvětlil:

“DITIB se nechová jako skutečná náboženská organizace, turecká vláda změnila DITIB na předvoj Erdoğanovy strany AKP. Turecko musí dát od muslimů v Německu ruce pryč.”

Podle studie Nadace Konráda Adenauera islamistické hnutí Millî Görüş (turecky *“národní vize”*) napojené na Erdogana kontroluje v Německu 323 mešit. Toto hnutí, které má v Německu asi 10 000 členů, je po salafistickém hnutí druhou největší islamistickou skupinou v zemi.

Loňská zpráva německého Spolkového úřadu pro ochranu ústavy (*Bundesamt für Verfassungsschutz*, BfV), což je německá civilní vnitřní zpravodajská služba, varovala, že hnutí Millî Görüş je významným odpůrcem integrace muslimů do evropské společnosti:

“Podle hnutí Millî Görüş, je dnes západní civilizace dominována ‘pošetilým’ řádem založeným na násilí, nespravedlnosti a vykořisťování slabých. Tento ‘nemorální’ řád musí být nahrazen ‘spravedlivým řádem’ založeným výhradně na islámských principech, nikoliv na principech vymyšlených člověkem, a proto ‘svévolných’. Všichni muslimové by se měli podílet na ustavení tohoto ‘spravedlivého řádu’. Aby se to podařilo, musí muslimové zaujmout správný postoj a na zemi sdílet správnou vizi (‘Görüş’), zejména národní a náboženskou (‘Millî’), to je dohromady ‘Millî Görüş’.”

Dalších 300 mešit v Německu je kontrolováno Tureckou asociací islámských kulturních center (*Verband Islamischer Kulturzentren*, VIKZ), která své imámy vzdělává v Kolíně nad Rýnem. Více než 70 mešit řídí Islámské společenství Bosňáků v Německu (*Islamische Gemeinde der Bosniaken in Deutschland*, IGBD), jejíž imámové jsou vzděláváni v Bosně a Hercegovině. Zbývající mešity v Německu jsou provozovány malými islámskými komunitami ze severní Afriky a Íránu.

Studie Nadace Konráda Adenauera si také všimla toho, že zahraniční imámové bez znalosti němčiny do Německa často přijíždějí na turistická víza:

“Za problém jsou v Německu považováni individuální kazatelé, kteří přicestují do Německa na omezenou dobu na turistická víza (zejména během Ramadánu) a o Německu nic nevědí. Někteří jsou do Německa posíláni cizími mocnostmi a náboženskými autoritami, například Univerzitou a mešitou al-Azhar v Káhiře, a jsou často závislí na darech a členských poplatcích německých muslimských komunit.”

Nadace Konráda Adenauera také informovala o tom, že ztroskotala iniciativa německé vlády nabízející islámskou náboženskou výuku na pěti německých univerzitách s cílem vychovat německy mluvící imámy. Jednou z příčin tohoto neúspěchu je to, že turecká vláda odmítla s touto iniciativou spolupracovat. Ve zprávě se píše:

“Islámská sdružení nedůvěřují státům iniciovaným náboženským kurzům a obávají se zasahování státu do obsahu těchto kurzů. Navíc jim často chybí organizační kompetence, relevantní profesionální a lidské zdroje pro aktivní podporu rozvoje islámské teologie v Německu. Nicméně pozorovatelé pochybují o tom, že by se DITIB zavázal k elementární spolupráci s německými univerzitami pro kvalifikaci imámů. Taková spolupráce by zmenšila rozsah kontroly Diyanetu v Německu a podkopávala by jeho zájem o uchování turecké národní identity.”

Pozorovatelé upozorňují na to, že jazykové požadavky vůči zahraničním imámům nejsou k podpoře integrace a zabránění radikalizace samotné dostatečným kritériem.

V čem spočívá problém, vysvětlila ve své úvaze publikované v deníku *Die Welt* politická redaktorka Ricarda Breyton:

“Nový zákon vychází z německé koaliční smlouvy, ve které se píše: ‘Očekáváme, že imámové ze zahraničí budou umět mluvit německy.’ Ministerstvo vnitra očekává, že nové opatření bude ‘důležitým přínosem k úspěšné integraci imigrantů v Německu’. Ale jak efektivní bude tento projekt ohledně potlačení radikálních myšlenek a zahraničního vlivu?”

“Problém tkví především v turecké náboženské společnosti Diyanet. Je přímo podřízena tureckému Ministerstvu náboženství a posílá imámy z Turecka, aby spravovali mešity DITIBu. Tito imámové jsou placeni tureckým státem. To sťažuje integraci a umožňuje turecký vliv. S tureckými mešitami spravovanými DITIBem jsou neustále problémy. Problémy nespočívají jen v problematických kázáních, ale také ve špehování muslimských věřících...”

“Mnoho chudších mešit v Německu si nemůže dovolit financovat své vlastní imámy. I v budoucnosti tedy budou závislé na zahraniční finanční podpoře – a tak zůstanou pod zahraniční kontrolou.”

Volker Münz, parlamentní mluvčí Alternativy pro Německo (AfD), řekl, že imigrační úřady musí provádět zevrubnou prověrku každého jednotlivce, “odkud pochází, čím se v minulosti zabýval a jaké má úmysly.” A dodal:

“Opatření přijatá spolkovou vládou nejsou dostatečná. To, že zahraniční imámové budou muset v budoucnu prokazovat dostatečné jazykové schopnosti, integraci samo o sobě nepomůže, ale přinejmenším to usnadní základní komunikaci.”

“Skutečným neřešeným problémem je to, že duchovní zejména z Turecka či Kataru přicházejí a ovlivňují lidi s tureckými a arabskými kořeny.”

“Financování duchovních ze zahraničí musí být zcela zakázáno.”

Je nepravděpodobné, že by německá vláda financování mešit ze zahraničí v blízké budoucnosti zakázala. Takový krok by asi rozzuřil Erdoğan, který kontroluje stavidla masové migrace do Evropy. Turecko je i nadále schopné politiku Německa vůči islámu účinně vetovat.